

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Concilii Tridentini Historia

Contra falsam Petri Suaui Polani narrationem

Pallavicino, Sforza

Antverpiae, 1670

Capvt Primvm. Noua rerum capita Tridenti perpendi coepta. Indictum
Romae bellum in Protestantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11642

Quæ de Episcoporum in suis sedibus mansione Decreto proposita, & de amouendis obstaculis. Expensa Suauis dicta de Sacerdotiis, & de Regularium immunitatibus. Sessio concorditer habita de Iustificacionis Decreto; sed per magnam sententiarum varietatem in emendationis Legibus. Redarguta Suauiana in ea Decreta animaduersiones Grammatica, Theologica, Historica, Politica.

CAPVT PRIMVM.

Noua rerum capita Tridenti perpendi cæpta. Indictum Roma bellum in Protestantes.

IENOR Decretorum, & ratio progrediendi in argumento *Iustificacionis*, & Episcoporum in suis Ecclesiis mansionis, atque in eius obstaculis remouendis, tum Pontifici, tum delectis ab eo viris Romæ placuerunt.

1546.

Interea Legati responso non expectato sollicitè aggressi sunt opus futuræ Sessioni destinatum; eoque libentiùs huic rei laborem impendebant, quòd ipsis videbantur à *Iustificacionis* articulo cetera dogmata pendere, & ex Decreto mansionis, eiusque obices auferendi, reliquæ morum leges: quare duobus hisce Capitibus constitutis, sperabant & difficultatibus & Concilio finem breuè imponendum; qui vehementer exoptabatur, ob loci conditionem & valetudini noxiam, & intutam libertati. Atque ex altera parte spem omnem abiecerant fore vniquam, vt Cæsar translationi acquiesceret: cum compertum esset, quamquam ille captum consilium progrediendi in articulis Fidei tulisset ægerrimè; tamen ab eius Administris toleranter deuoratum, ne ansam animorum motibus præberent. Romæ verò pari sollicitudine Theologorum adhibebatur doctrina ad dogmata perpendenda, Consultorumque prudentia in emendationis negotio. Quinque præcipuè erant Theologi, Franciscus Romeus, Generalis Prædicatorum Magister, qui duobus aliis sui Ordinis utebatur; Bartholomæus Spina, sacri Palatii Magister; Albertus à Cattaro, etiam Dominicanus, qui exiguæ ætatis spatio haud exiguum nomen sibi comparauerat; Ioannes Iacobus Barba Augustinianus, Pontificio Sacratio Præfectus, iam tum Aprutinis Infulis donatus, & Dominicus nescio quis eiusdem Ordinis Theologiæ Magister.

a Literæ Farnesij ad Legatos, 30. Iunij 1546.
b Totum extat in Epistola Legatorum ad Farnesium, 26. Iunij.
c Literæ Legatorum ad Farnesium, 26. Iulij 1546.

d 26. Maij 1546. vt in Actis Consistor.

Verum aliis armijs sub eos dies bellum hæreticis parabatur. Tridentinus

Pars I.

V u u u

dentinus

1546.

• Errant
omnia in
Actis Con-
sistor.

dentinus in Germaniam, vt narrauimus, accessit à Cæsare, ad Pontificem postea illius iussu perrexit, fœdus inter vtrumque constitutus ad hæreticos subigendos. Idque tandem 22. Iunii in generali Purpuratorum Cœtu coram Pontifice sancitum, vbi Augustinus Cardinalis Triuulcius pactiois capita recitauit; quæ erant huiusmodi:

Cùm tot annos Germania diuexaretur ab hæresi, cum summa rei tum sacræ tum profanæ iactura, nec extra cladis extremæ discrimen; cumque innumeris rationibus illius tranquillitas fuisset quaesita, sed absque fructu, tandem huiusce rei gratiâ Tridenti Synodum coactam: at denuntiasse iam Lutheranos atque Smalcaldicos, nolle se illi subiacere. Quapropter, vt opera memoratæ Synodo celebrandæ nauaretur ad Dei gloriam, & Christianæ Reipublicæ utilitatem, ac potissimum ipsius Germaniæ, Pontifici ac Cæsari visum esse, vt ambo in hisce pactis mutuò conuenirent.

Cæsarem, opitulante Pontifice, bellum mense Iunio suscepturum in Protestantes Smalcaldicos, ceterosque hæreticos; atque omni vi conaturum, vt ad veram veteremque Religionem, absolutamque Sedis Apostolicæ obedientiam eos compellat: ipsi tamen interea licere idem ipsum mitioribus rationibus experiri. Sed quoniam hæc fœderis capita non nisi exeunte Iunio firmata, vt dictum est, ad eorum calcem adiectum erat, eundem tunc vententem Iunium intelligi; conditionemque supra recensitam ex eo fuisse positam, quòd eius exemplar multò antè à Cæsare Romam perscriptum fuerat.

Haud fas esse Cæsari cum iis hæreticis in concordiam accedere, quæ illius fœderis summæ repugnaret, aut quidquam in Religionis negotio illis concedere, absque diserto Pontificis, seu Pontificij Legati consensu.

Intra mensem à fœderis die, deponenda esse à Pontifice Venetiæ centum aureorum millia, quæ vnà cum aliis totidem Augustæ iam numeratis, à Pontificiis Ministris expendentur in vsum belli; quo quacumque de causa cessante, integrum esset Pontifici ea sibi resumere.

Obstringi Pontificem ad mittenda, alendaque stipendio suo per sex menses, nisi priùs bellum conficeretur, ad expeditionis subsidium, duodecim peditem millia, & quingentos Equites, cum Apostolico Legato, qui eas copias duceret regeretque eo temporis spatio, præter ordinarios Centuriones ac Duces.

Vti Pontifex Cæsari concederet ad hanc expeditionem, modo

aliàs vfitato, dimidiam partem prouentuum vnus anni ex Hispani-
 cæ Ecclesiis : facultatem pariter impertiretur, vendendi quingen-
 torum millium scutorum pretio beneficiaria oppida ab Hispaniæ
 Monasteriis possessa, quæ in hoc bellum, nec alium in vsum expen-
 derentur; ita tamen, vt Carolus iisdem Monasteriis damnum com-
 pensaret æquali fructu, vel ex prædiis, vel ex aliis redditibus decer-
 pendo, eo sibi accepto lucro, quo bona iurisdictione prædita iis
 præcellunt, ex quibus solus fructus excipitur. At cum ea con-
 cessio esset inuitata, per eas cautiones moderationesque haberetur,
 quæ Pontifici viderentur, & per eiusdem curatores perficeretur.
 Hoc tamen extremum caput comperio Vaticano Senatui minimè
 comprobatum; qui debebat etiam leges fœderis iureiurando fir-
 mare, quod mox narrabitur: sed decretum est, vt quapiam aliâ
 ratione vtilitati Cæsaris consuleretur.

Vt bello durante, ac præterea sex eo absoluto proximis mensibus
 ambo Principes mutuâ sibi ope præstò essent, aduersus eos qui alteru-
 tri ad hoc bellum obturbandum molestiam inferrent. Quam pactio-
 nem falsò narrat Suauis sancitam peculiari arcanoq; scripto, quò Re-
 gem Galliæ, quem indicabat, celaretur; cum reuera fuerit in pleno
 Cardinaliù Cœtu perlecta, & in Actis Senatus inter ceteras adscripta.

Fas esset cuiilibet Catholico Principi venire in partem fœderis,
 cum ea oneris honorisq; conditione, quam cuiusque dignitas po-
 stularer.

Vt denique pacta sacri Collegij consensione probarentur. His
 postea subscribere Pontifex, & pro Cæsare Madruccius, ac Ioan-
 nes Vega ipsius Orator; & ad ea re perficienda designatus est in Se-
 natu Legatus expeditionis Farnesius Cardinalis.

a 25. Iunij.

Dein 4. Iulij, die Dominico Sacrum coram Pontifice celebratum
 in templo Capitolino, S. Mariæ in Ara Cæli dicto, quod in peculia-
 ri tutela & Cæsaris & populi Romani est: ibique Paulus crucem
 solenni ritu tradidit Legato, eiusque fratrem Octauium Farnesium
 supremum exercitus Pontificij Ducem constituit, vexillo solenni-
 ter consecrato. Et vterque abeuntium specie iter cœperunt, ac Le-
 gatus comitante Cardinalium Collegio vsque ad Portam Flami-
 niam perrexit; tamen reipsâ Româ non decesserit, nisi post mul-
 tos dies, b de recentium hominum more, quo solennitas operis &
 opus ipsum coniungi non solent.

b 13. Iulij
 Romæ de-
 gebat, vt pa-
 tet ex eius
 Epistola ad
 Legatos
 scripta.
 c Literis
 a 3. Iunij.

Certiores de re peracta Legatos Tridenti reddidit Farnesius, &
 copiosius c Maffei, qui Pontifici à Secretis erat. Considerabant hi,
 tamen plurimum discriminis esset in bello, nihil tamen in pace
 V q u u 2 supera-

1546. superfuisse spei de concilianda Germania; nisi gladius distingere-
tur, febri heclicâ moriendum: Concilium verò peracturum, cum
firmatum, forti brachio animoque constanti rem armorum vi con-
firmatum, cum ipius Tribunal armatos quasi apparitores præalidum exercitum
haberet, & suarum quasi executores sanctionum Carolum Quin-
tum.

CAPVT II.

*Congressus Tridentini de Iustificatione, ac Episcoporum
mansione apud suas Sedes.*

HÆc Româ ad Concilij Præsides perscripta; qui neque men-
tis, neque corporis laboribus in eo promouendo parcabant.

Suavis narrationem exorditur eorum, quæ post quintam
Sessionem ibi sunt agitata, tot mendis refertam, perinde ac si stu-
duisset à vero secedere. Dicit habitum fuisse Cœtum 18. Iunii pro-
ximè post Sessionem: sed reapse primus Cœtus 21. Iunii coactus.

Ibi Legatorum iussu lectum à Massarello scriptum de Iustificatio-
ne discutienda. Verùm nihil ex scripto recitatum; sed Ceruinus, cum
primus Collega ex morbo non adesset, ea de re in congressu locutus.

Cæsarios Præsules alienum animum ab ea tractatione præ se
gestisse; causatos, Madruccij missione à Cæsare Romam factâ, moli-
cari aliquid grandioris moliminis, quod chartæ committerendum
non esset: sed cum alij oppositum sentirent, dixisse Legatos, Pra-
uia rerum examina, earum sanctiones non esse; adeoque non mi-
conducibile videri, temporis compendium facere. Et tamen hæc
omnia merum somnium, in quo somnio ne partes quidem per se
veræ; cum ibi disputatum amplius non fuerit, an dogmatum defi-
nitio continuanda.

In subsequuta Congregatione, proposito à Legatis mansioni
articulo, Vasonensem dixisse, ea de re nihil agi posse, nisi sub-
latis priuilegiis, aliisque obstaculis, Episcoporum administratio-
ni à Romana Curia obiectis; ac proinde Legatos adactos, ut si-
nerent de his etiam agi. Nihil à vero non discrepat. Legati non
in secundo, sed in priori congressu de hoc locuti: neque nudum
mansione negotium proposuere; sed aiebant, cum ad eam Patres
se paratos ostenderent, oportere potius mentem adhibere ad obices
amouendos: adeoque notarent singuli, quæ in sua quisque Ecclesia
experiretur; quamquam in difficultates res offensura esset, non quâ
parte à Romano Pontifice; sed quâ à profanis Principibus pendere-
ret.

* Quæ nar-
rabantur de
rebus in
Concilio di-
ctis aut ge-
stis, vsque ad
translationem,
extant præter
alia monumenta
in secunda
parte Acto-
rum Pauli
Tertij; in
qua sunt in
summa Pa-
trum senten-
tiæ, ac mino-
rum Theo-
logorum, di-
ctæ in Cœ-
tibus publi-
cis & priua-
tis.